

המפקד
מנחם בגין בדמות מפקד של ספינת שודדיים, בעל כובע של אדמיראל ועליו שתי העצמות הצלובות, סימן הפיראטים. על כתפו יושב הנשיא רוקנר רגן, בדמות תוכי, ומברבר: "מדיניות חוץ! שלח את חיל הנחתים! אוק!" למטה: בגין כורת את הענף שעליו הוא יושב (דעת'הקהל האוהדת בעולם) ולמטה מעירה דמות משנית: "מה שהוא לא מוכן לעשות כדי למשוך תשומת'לב!"

קלגסים
תמונה זו, אחת ממאות שהופיעו בעמודים הראשונים של עיתוני העולם, מספרת סיפור שלם: ילדים קטנים בורחים מפני קלגס חמוש, נשים הפגינו בשער "מישרד המושל הצבאי הישראלי בצידון" כדי לבקש את שחרור בעליהן ובניהן. ההשפעה הכללית של תמונה זו, המודעת והבלתי-מודעת, היא עצומה, ואף מלים לא יטשטשו אותה: כיבש ישראלי מכוור, מעצרים, התעלות בנשים וילדים.

בגין על "הטרוריסטים" העושים רושם כה רב בישראל, מצלצלים באוזני הצופה הזר כדברים של מיפצת בדמות אדם. אריאל שרון, הפוסע בביטחון בין החורבות, כשהוא מחיך חיוך של כריש, נראה אחרי כתבה כזאת כגנרל דרום-אמריקאי, מן הסוג הידוע לשימצה. הוא מעורר פלצות. זהו תהליך כימעט אוטומטי. שום גאונות תעמולה מתוחכמים לא היו משנים מציאות זו. מישלוח של מאות עסקנים ומל-חכיפינכה ישראלים, ובניהם אנשי הי-מערך, שנשעו על חשבון הממשלה לאי-מריקה ולאירופה כדי לנהל תעמולה נגד דת, היה בגדר ביזבזו כסף. אנשים אלה הופיעו על מירקעי הטלוויזיה ולא זו בלבד שלא הועילו, אלא שהזיקו. הופעי-תם של פרצופים דשנים אלה, ששפיעו שחצנות ישראלית ושביעות-רצון-עצמית, על המסך אחרי שגראו הפליטים הפלסטיי-ניים האומללים הוועקים בין חורבות בתי-הם העלובים — שפכה שמן על מדורת הי-בחילה.

על-ידי תצלום אחד, המראה עיר הרוסה, פליטים מוכי-חורדה, גוויה של ילד. כאשר תצלומים אלה רודפים זה את זה, יום אחרי יום, הם ממוטטים כל מערכת-תעמולה. איי-אפשר היה למנוע מצוותי-הטלוויזיה העולמיים, שהיו מוכנים לחרף את נפשם

מכך יכולים היהודים, בימים כתיקונם, ל-מנוע את הופעתה של כל ידיעה שהיא כימ-עט בכל כלי-התיקשורת האמריקאים. די ברמזו של השגרירות הישראלית בושינגי-טון, המועבר אוטומטית למוסדות הציוני-יים ולקהילות היהודית, כדי להכניע במכה אחת כל תחנה או עיתון.

חיוך של כריש

ה דבר נובע מתופעה מרכזית בעולם התיקשורת: שום תעמולה אינה יכו-לה לעמוד מול פני מציאות, ששוב אי-אפשר להסתיר אותה. אלף מאמרים לא יתקנו את הנזק הנגרם

שילטון זה הוא כה עצום, עד כי אין אף אדם אחד באמריקה מעז לדבר בפה מלא על תופעה זו, הידועה לכל. מי שמנסה אף לרמזו על כך מוגדר מייד כאנטי-שמי, ו-זו סופו. אם כן, איך זה קורה שבכל זאת

טלוויזיה במצדה

7 זה לא נלקח בחשבון על-ידי מתכי-נני המלחמה. אריאל שרון רגיל לדכא מבקרים מבית על ידי טרור מילולי — "אנטי-ציונים", "גייס חמישי", "עוכרי יש-ראל" — ואינו מסוגל לקחת בחשבון כי (המשך בעמוד 72)

BLESSED ARE THE VICTORS, FOR THEY SHALL BE CALLED PEACEMAKERS.

מכונת ההרס
הדימוי המקובל כיום ביותר בעולם לצה"ל, מופיע בקאריקטורה זו של רות, שפורסמה בושינגטון פוסט רב-היוקרה ובמאות עיתונים

אחרים הן בארצות-הברית, הן במערב אירופה. הסנק הישראלי העשן הרס את כל הארץ, הסימטה בשמיים היא שינוי פסוק מהי-ברית החדשה: "אשרי המנצחים, כי הם ייקראו משיכני-שלום!"

כדי להשיג דיווח משה-המערכה, להראות מה שראו. הם לא היו צריכים להמציא או לסלף: המציאות שראו בלבנון הייתה נר-ראה.
מי ששולח את צה"ל לכבוש עיר צריך לדעת כי המחיר כולל — מילבד הרוגי צה"ל, הרוגים אזרחיים והרס בתים — גם טיקור טלוויזיוני עולמי. אין דבר הי-משפיע על בני-אדם בעולם יותר מאשר מראה של גוויות ילדים המוצאות מתחת לעיי-מפולת, בתי-מגורים הרוסים, אמבור-לנסים שמתוכם מוצאים גופות מרוסקות ופצועים זועקים.
הטלוויזיה הישראלית חסכה לצופה הי-ישראלי את המראות האלה. היא פשוט גנזה אותם, מילבד כמה שניות פה ושם. אולם הטלוויזיה בארצות המערב הציגה מראות נוראים אלה במשך דקות ארוכות, יום אחרי יום.
אחרי תמונה אחת של ילדה הרוגה בבית הרוס — נאומיו הצדקניים של מנחם

הביזבזו
בגין שופך את הנזק ששמו, הבנה לישראל, קאריקטורה של ביל מולדין הליברלי.